

CHRISTIAN FRIEDRICH RUPPE

Organist, koorleider, docent en componist

Levensbeschrijving

Christian Friedrich Ruppe werd op 22 augustus 1753 geboren te Salzungen in Thüringen (Duitsland). Dezelfde streek bracht eerder Maarten Luther en Johann Sebastian Bach voort. Zijn vader, Ernst Salomon Ruppe, was niet alleen hoedenfabrikant, maar ook bouwer van orgels en piano-forte's en tevens organist van de kerk in Wildprechtroda. Uit het huwelijk van Ernst Salomon met Christiane Elisabeth Walch werden zeven kinderen geboren. Over Ruppes jeugd is niet veel bekend. Hij bespeelde clavecimbel, piano-forte en orgel en ontplooide ook activiteiten op het gebied van de beeldende kunst (hij tekende en etste). Hij heeft een 18 jaar jongere broer (Friedrich Christian Ruppe), die ook musicus werd, maar in Duitsland werkzaam bleef.

In 1773 kwam hij als jongeling naar Leiden en op 25 februari 1773 werd hij als student wis- en natuurkunde en klassieke letteren ingeschreven aan de Leidse Universiteit. Hij trouwde in 1784 met Christina Chalon, dochter van Hendrik Chalon (concertmeester van het orkest van de Hollandsche Schouwburg te Amsterdam). Uit dit huwelijk werden 4 kinderen geboren, die echter allen op jonge leeftijd overleden. Hij vond in Leiden ook zijn werkkring. Zo was hij vanaf 1788 tot aan zijn overlijden organist van de Lutherse Kerk in Leiden. De curatoren van de Universiteit benoemden hem op 18 oktober 1790 tot "ordinaris musicant" (muziekdirecteur, muziekdocent en kapelmeester). Vanaf 1802 gaf hij aan de Universiteit colleges muziektheorie, werd in 1808 daarmee officieel belast en op 13 mei 1816 volgde op voordracht van Koning Willem I zijn aanstelling tot lector in de toonkunst. In 1808 overlijdt zijn vrouw, na wat we heden ten dage zouden noemen een jarenlange psychiatrische ziekte en verpleging.. Hij hertrouwt in 1816 met Johanna Petronella Reijers, die hem in 1817 een dochter (Johanna Christina Frederika) schonk en die op 30 juni 1872 overleed. Gekweld door een oogkwaal en door reumatiek overlijdt de 72-jarige Ruppe op 25 mei 1826 in Leiden. Hij is in Katwijk begraven.

N.B.: Er is veel gediscussieerd over zijn precieze naam. Sommigen beweren dat de oorspronkelijke naam Rüppe is en dat dit later in Nederland is geworden tot Ruppe. Anderen beweren dat de oorspronkelijke naam Ruppe is. Voor het gemak wordt in dit verhaal de naam Ruppe gebruikt.

Tijdbeeld

In de Republiek der Verenigde Nederlanden groeit in de 18de eeuw de gedachte dat het niet langer goed gaat met het land, al is het maar omdat andere landen economisch harder groeien. Vooral de overwinning van een Engelse vloot op de Nederlandse, in 1780, wordt gezien als bewijs dat het land in verval is. Een nieuwe stroming komt op, die van de 'patriotten'. Zij wensen dat alle burgers terugkeren naar de traditionele liefde voor het vaderland. Daarbij verenigen zij twee politieke opvattingen. Ten eerste pleiten ze voor herstel van oude burgerrechten, die zouden zijn aangetast door de stadhouder en diens partijgangers. Ten tweede pleiten ze voor nieuwe, 'democratische' rechten, met grotere zeggenschap voor grote delen van de bevolking. Dit zijn opvattingen die dan ook in Frankrijk en de Verenigde Staten klinken. De nieuwe opvattingen leiden tot een reeks conflicten tussen de patriotten en de

prinsgezinden. Beide partijen vinden steun bij andere landen. Pruisen en Engeland steunen Oranje. Frankrijk, waar na de Franse Revolutie in 1789 een revolutionair bewind heerst, steunt de patriotten. Onder invloed hiervan was ook in de Republiek de samenleving sterk in beweging. Deze onrust had tot gevolg dat groepen in de samenleving bang werden voor volledige desintegratie. Met name ging er in de ogen van de hogere standen veel dreiging uit van het gewone volk. Erkend werd weliswaar dat het volk nuttig was, maar evenzeer onverschillig en onbeschaafd. De Maatschappij tot het Nut van het Algemeen, opgericht in 1784, ging als exponent van deze opvatting activiteiten ontplooiën om het volk deugdzaamheid en beschaving bij te brengen.

In 1795 wordt Nederland door Franse legers ‘bevrijd’. Stadhouders Willem V vluchtte naar Engeland. De Franse legers deden op doorreis op 21 januari 1795 Leiden aan. De hoofdmacht van ca. 3000 soldaten arriveerde op 23 januari. Er bleven ca. 1000 soldaten in Leiden geleverd. De patriotten grepen de macht en schreven een volksvergadering uit in de Marekerk, waarin men een nieuw stadsbestuur koos. Ook bestuurders op lagere niveaus en instellingen werden vervangen. Alle met het huis van Oranje sympathiserende bestuurders moesten aftreden. Zo traden de nieuwe patriottische regenten en regentessen van het Heilige Geest- of Arme Wees- en Kinderhuis in februari 1796 aan (zie verder onder het kopje “koorleider”). Revolutionaire patriotten, de ‘democraten’, plegen in 1798 een echte staatsgreep. Zij kondigen een grondwet af, de eerste moderne constitutie in de Nederlandse geschiedenis (de Bataafse republiek). Het land is voortaan ‘een en ondeelbaar’. Niet langer is de Republiek een unie van verschillende zelfstandige gewesten. Er komt een scherpe scheiding tussen de staat en de kerk, waarmee de Gereformeerde Kerk haar bevoorrechte positie verliest. Iedereen is in principe te benoemen in elke politieke functie. Alle Nederlanders, onder wie voor het eerst ook joden, krijgen burgerrechten, wat opheffing van standsverschillen betekent. Soms moet een land een stevig handje worden geholpen om verder te kunnen.

De democratische grondwet stelt in de praktijk aanvankelijk nog weinig voor. Nederland komt in een maalstroom terecht van grote militaire expansie van Napoleon. De Fransen laten zich steeds meer gelden in Nederland. In 1810 volgt volledige inlijving bij Frankrijk. Nederland heeft veel te danken aan de Franse tijd. Voor het eerst wordt overal op dezelfde manier recht gesproken en belasting geheven. Er komt een burgerlijke stand en een kadaster. Maten en gewichten zijn voortaan overal hetzelfde. Het onderwijs wordt nationaal geregeld. Rusland, Oostenrijk en Engeland verslaan Napoleon in 1813. Nederland krijgt zijn onafhankelijkheid terug, zo beslissen de Europese machthebbers op het Congres van Wenen. De zoon van de laatste Oranje-stadhouder keert uit ballingschap terug. Wanneer vervolgens Napoleon nog één keer weet op te rukken, worden Nederland en België verenigd in een Koninkrijk der Nederlanden onder koning Willem I. Zijn zoon neemt deel aan de slag bij Waterloo (1815), waar Napoleon definitief ten val komt. De prins raakt hierbij gewond en groeit dus uit tot held.

Het muzikleven in de tweede helft van de 18^e eeuw

Er wordt vaak denigrerend geschreven over het muzikleven in de 18 eeuw. Deze periode heeft inderdaad geen Bach, Händel of Rameau voortgebracht, maar we hoeven ons toch niet te schamen voor (Nederlandse) componisten als van Wassenaar, de Fesch, Hellendaal of Ruppe. Over het algemeen is er een grote belangstelling voor muziek, met als belangrijkste centra Amsterdam en Den Haag. Ook Leiden staat in die tijd bekend als gewaardeerd muziekcentrum. Opvallend is dat veel buitenlandse componisten, musici en vocalisten vanwege deze muziekcultuur naar de Republiek komen. In de periode 1750-1820 zijn er

gemiddeld ca. 100 buitenlandse componisten, met name uit Duitsland, in de Republiek werkzaam. Onder hen dus ook Ruppe. De Republiek is verder op Europees niveau het centrum van muziekkuitgeverijen.

Het orgel in de Lutherse Kerk voor de komst van Ruppe

In de periode vanaf de bouw van de Lutherse Kerk (ca. 1620) tot 1672 is er geen orgel in de kerk. Om de liederen in te zetten is er de voorzanger. Zo lezen we in de notulen van 1670 dat de "voorleeser sal inzetten naar dat de lijder offte psalmen lanck sijn, opdat de predicant precijs ten 9 ure kan op de predigstoel koomen". Maar in 1672 wordt een orgel aangeschaft. Het is waarschijnlijk vervaardigd door Appollonius Bosch uit Rotterdam of door Roelof Duyschot. In 1762 en 1770 volgden restauraties en vernieuwingen. Deze laatste werd uitgevoerd door de gebroeders Assendelft. In 1782 wordt tot algehele reparatie van het orgel overgegaan. In dat jaar dient de organist, de heer Kliebisch, zijn ontslag in. Men moet dan op zoek naar een nieuwe organist.

Organist

Bij zijn aantreden in 1788 als organist in de Lutherse Kerk blijkt het orgel in een zeer slechte staat. Ruppe maakt zich direct sterk voor de bouw van een nieuw orgel. Drie firma's worden in de gelegenheid gesteld mede te dingen voor de orgelrestauratie: Mettery, orgelmaker te Leiden, Christoffel Batz te Utrecht en Andries Wolfferts te Rotterdam. We lezen in de notulen: "Geëxamineerd zijnde is bevonden, dat het bestek van de orgelmaker Wolfferts te Rotterdam merkelyk minder is dan de voormelde andere twee anderen, is met eenparigheid van stemmen besloten om de orgelmaker Wolfferts te verzoeken om over te komen om naeder met Zijn Ed. over het orgel te spreken en een bestek in orde te maken". En verder lezen wij: "Voor het maken van dit orgel, zal de orgelmaker genieten van de Weleerw. Kerkeraad van deeze Gemeente Eene Somma van Drie Duyzent Agt Hondert Guldens". Andries Wolfferts maakt een geheel nieuw orgel in de bestaande kast.

Op 18 april 1790 tekende Christiaan Friedrich Ruppe als organist van de Lutherse Kerk het keuringsrapport van het de nieuwe orgel. Hij sprak lovende woorden over de werkzaamheden van Wolfferts. Ruppe kwalificeerde Wolfferts als "Kundig, eerlyk en genereus man". Op dezelfde dag volgde de officiële ingebruikname. Een verslag hierover vinden wij in de Leydsche Courant no. 49 Anno 1790 van Woensdag 21 april: "Nadat het Nieuw Orgel in de Lutherse Kerk binnen Leyden door den kundigen Orgelmaaker A. Wolfferts, woonachtig te Rotterdam, gemaakt, te nauwkeurigste geëxamineert en in alle deelen goed en volkomen bevonden is door den daartoe aangestelden Examinator en Organist van gemelde Kerk, C. F. Ruppe, is hetzelve op de 18 April zoo wel des voor- als na de middag plechtig ingewijd geworden, ieder keer niet alleen met een gepaste Leerrede, gehouden des morgens door den Wel Eerw. Heer W. Reuter, uit Eph. V: 19 en des namiddags door den Wel Eerw. Heer C. Retman uit Psalm XCVIII: 4, 5, 6, maar ook met een luisterrijk Orgel-Concert, expres voor deze gelegenheid door den beroemden Componist C. F. Ruppe gecomponeerd en onverbeterlijk uitgevoerd, zijnde geaccompagneerd door een groot en sterk Orchest van Violen, Alten, Bassen, Contra Bas, Clarinetten, Fluiten, Bassons, Waldhoorn, Trompetten en Pauken, voor en na de Predikatie zijn de gepaste gezangen insgelijks door het Orgel en het Orchest beurtelings geaccompagneerd geworden. Deze geheele plegtigheid wierd geen geringe luister bijgezet door de tegenwoordigheid van Haar Edel Groot Achtbaarheden, die van den Gerechte dezer Stadt, welke, en corps van 't Stadhuis komende, aan de Kerk gerecipieerd wierden; de toevloed van menschen, van allerlei rang en gezintheid, was onbeschrijflijk groot, een ieder

was even begeerig, om het uitmuntende Orgel, dat zijn Maker kroont, en het ander Muzyk, daar ieder de grootste verwachting van had, te hooren; alles ondertusschen heeft volkoomen aan de verwachting beantwoord, en is in de grootste order afgeloopen."

Volgens dit krantenverslag vindt de ingebruikname dus plaats met een concert door een groot orkest met een grote verscheidenheid aan instrumenten. Mogelijk heeft Ruppe zijn orgelconcert in C groot, waarvan alleen nog een negentiende-eeuws klavieruittreksel bestaat, voor die gelegenheid gecomponeerd.

In 1807 was Ruppe tevens keurmeester van het gerestaureerde orgel in de Doopsgezinde Kerk, in 1774 gebouwd door Mitterreither. De keuring werd uitgevoerd samen met Jac. Lammers, organist van de Doopsgezinde Kerk. De ingrijpende restauratie werd vanaf 1805 uitgevoerd door Lambertus van Dam te Leeuwarden. De keurmeesters verklaarden op 13 oktober 1807 het orgel te hebben gevisiteerd en geëxamineerd "en het zelve te hebben bevonden te voldoen in allen deelen". Zij ontvingen voor hun keuring ieder 21 gulden.

Koorleider

De kinderen van het Heilige Geest- of Arme Wees- en Kinderhuis zongen vanaf 1776 al bij diverse gelegenheden, bijvoorbeeld bij het gereedkomen van de verbouwing van het huis (1776), de opening van de Catechiseerschool (1788), ter gelegenheid van het nieuwe jaar in de Hooglandse Kerk (1789) en bij het aantreden van nieuwe regenten of regentessen. Dit moet een goede indruk hebben achtergelaten, want op 19 april 1796 werd door de regenten van het Weeshuis het Zangcollege of Zanginstituut opgericht, een gemengd koor bestaande uit een 30-tal meisjes en jongens uit het Heilige Geest- of Arme Wees- en Kinderhuis aan de Hooglandse Kerkgracht in Leiden. Het koor zingt driestemmig, zonder tenorstem. Het werkt onder meer mee aan benefietconcerten ten bate van het eigen weeshuis, daarin bijgestaan door instrumentalisten uit Den Haag, van het stadhoudelijk hof (strijkers, houtblazers) en militaire kapellen (koperblazers, paukenist). De Weeshuisbestuurders werden gedreven door de wens aan de opvoeding van de wezen muzikale vorming toe te voegen. Daarmee konden zij tevens de godsdienstige opvoeding intensiveren. Zo'n koor was uniek, of anders tenminste zeldzaam, in de achttiende eeuw. Het is hoogst opmerkelijk dat regenten oog hadden voor het nut van ontspanning bij weeskinderen. In de meeste weeshuizen heerste in die tijd een streng regime, discipline kreeg alle aandacht. Zingen voor je plezier was volgens de archivaris iets bijzonders (en zeker in een gemengd koor). Jongens en meisjes werden angstvallig uit elkaar gehouden; de oprichting van het Zangcollege in 1796 heeft ongetwijfeld veel te maken met de komst van de Fransen naar ons land en met het verlichte denken over verheffing van het volk. Een kinderhuiskoor bestond nergens in Nederland (de beroemde weeshuiskoren uit Venetië bestonden alleen uit meisjes). Zangonderwijs was alleen iets voor rijkeluiiskinderen. Het is daarom opmerkelijk dat de kinderen van het Zangcollege mogelijk muzieknoden konden lezen. Als het meezat, konden meisjes lezen en schrijven. Jongens kregen ook rekenen en als ze heel goed waren, een beetje wiskunde. Maar muziekonderwijs was iets bijzonders. Misschien hebben de kinderen in het weeshuis hun partij uit het hoofd geleerd; de muziek lag, ook in die tijd, goed in het gehoor. De kinderen hadden er lol in, blijkt uit het archief. Ze waren vrijwillig lid van het koor. Als ze niet trouw naar de repetities kwamen (in het begin drie keer per week), werden ze van de ledenlijst geschrapt. Veel informatie over de ongeveer dertig kinderen in het koor is er niet. Ze kwamen uit de eenvoudige burgerij en misschien wel uit de onderste lagen van de maatschappij. Hun leeftijd varieerde van 15 tot 25 jaar. Hun namen komen nog steeds voor in het telefoonboek van Leiden, zoals Viele, Tasseron en Koppeschaar.

Op 27 juni 1796 werd door de regenten de inmiddels beroemde componist Ruppe als koorleider aangesteld, die daarmee de toenmalige zangmeester Duville verving. Hij ging ongeveer 4 maal zoveel verdienen als zijn voorganger (ca. 2 gulden per les). De regenten lieten t.b.v. de ondersteuning van de lessen in juli 1796 een van de vermaarde orgelbouwer Mittenreither gehuurd kabinetorgel in het Weeshuis plaatsen. Dit orgel heeft dienstgedaan tot november 1798 en werd toen vervangen door een exemplaar waarvoor minder huurprijs werd gevraagd. Bij de ordening van het archief van het Weeshuis werden in 1987 door archivaris Sander den Haan manuscripten van Ruppe uit 1796 aangetroffen met een compositie voor het kerstfeest en uit 1797 met een compositie voor het paasfeest. Het betrof materiaal voor driestemmig koor plus solisten en een orkestpartij voor koper- en houtblazers, strijkers en een paukenslager (gedeeltelijk werden deze geworven uit het ook door Ruppe geleide universiteitsorkest en uit de in 1794 opgeheven stadhoudelijke Hofkapel van prins Willem V) op Nederlandse teksten van een onbekende tekstdichter. De compositie voor het kerstfeest ging in première op 27 december 1796 in de Hooglandsekerk in Leiden (naar alle waarschijnlijkheid waren er wel 1000 bezoekers). Volgens het Zeeuws Archief zijn de cantates na hun eerste uitvoering in elk geval herhaald in Holland en Zeeland tussen 1800 en 1820. Tweehonderd jaar na hun ontstaan, in 1996, verschijnen de beide cantates op CD. Het bijzondere is dat het een compositie was voor een van de eerste gemengde jongerenkoren in Nederland. Achteraf was het zelfs het eerste in heel West-Europa. Van de uitvoering is een laaiend enthousiaste recensie in de Leidsche Courant aangetroffen. Samenzang stelde in die tijd niet veel voor. In de kerk werd gezongen op hele noten en het liefst loeihard. Men haalde ongeveer om de noot adem. Het was van een schrikbarend niveau. Het is daarom opvallend, dat in het gereformeerde weeshuis vanaf pakweg 1776 zangonderricht werd gegeven. Het moet een soort muzikale revolutie zijn geweest dat Ruppe als inmiddels bekende musicus voor het koor ging componeren. In de gereformeerde gemeenschap werd heel anders tegen muziek aangekeken dan in de katholieke wereld. Het was bijna ondenkbaar dat er in de kerk iets anders werd gezongen dan psalmen, zeker op zon- en feestdagen. De regenten van het weeshuis in Leiden wilden dat het koor een paascantate van Ruppe op tweede paasdag uitvoerde, maar na een heftig dispuut ging dat toch mooi niet door. Het werd uiteindelijk de derde paasdag. Ook Ruppes kerstcantate werd niet op een kerkelijke feestdag uitgevoerd, maar, omlijst door toespraken, op de (witte) derde kerstdag. De elite van de stad moet de kerk hebben bevolkt.

Het koor heeft slechts korte tijd bestaan. Het streven naar kwaliteit door repetities, zanglessen, de huur van een kabinetsorgel, het uitvoeren met beroepsinstrumentalisten, etc. was alleen mogelijk door de ondersteuning van donateurs (in de beginjaren ca. 100) en betalende concertbezoekers, waarschijnlijk allen uit de Leidse goeude klassen, die daarmee hun schuldgevoel trachtten te ontlopen. Na de successen in 1796 en 1797 liepen de bezoekersaantallen snel terug, waarschijnlijk door de groei van de armoede in de Bataafse republiek en zeker in de textielstad Leiden. Daarmee ook de inkomsten en het aantal lessen moest worden teruggebracht. Na 1799 werd niets meer van het koor vernomen. Op 12 januari 1802 werd door sluiting van de boeken het koor officieel opgeheven.

In 1800 richt Ruppe een van de eerste koren voor volwassenen in Nederland op (het Leids Godsdienstig Zanggenootschap "Tot meerder oefening"). Mogelijk zijn Ruppes toonzettingen van oden van Horatius uit 1803 bedoeld voor dit Zanggenootschap.

Componist

Christian Friedrich Ruppe schreef een groot aantal kerkelijke en wereldlijke werken voor orkest, koor, klavecimbel, piano en orgel (orgue ou Piano Forte). Ook heeft hij kindermuziek, liederen en cantates achtergelaten. Vaak liet hij daarbij een fluit, viool of cello meespelen. De stijl is deels galant en classicistisch, deels vroegromantisch, maar vergeleken met het werk van zijn tijd- en landgenoten (wij mogen hem wel als Nederlander beschouwen) veel spontaner en frisser. Het beste deel van zijn omvangrijke oeuvre munt uit door grote frisheid, ongekunstelde eenvoud en directe zeggingskracht; de eerste werken zijn meer speels, de latere meer romantisch. Het oeuvre is te omvangrijk om in dit verband uitvoerig te behandelen. In de bijlage is een overzicht van zijn composities opgenomen, zonder uitputtend te willen en kunnen zijn.

Docent

Zijn jarenlange muziekonderwijs aan de Universiteit vatte Ruppe samen in zijn tweedelige boekwerk "Theorie der hedendaagsche muzyk" uit 1809/1810. Het betreft in feite een vertaling van de in 1753 verschenen tweedelige muziektheoretische werk van Carl Philipp Emanuel Bach. Een aantal hoofdstukken zijn van Ruppe zelf, o.a. een hoofdstuk over instrumentatie.

Geraadpleegde bronnen:

- 1) T. Brouwer, Sleutelstad-orgelstad, Vijf eeuwen orgelgeschiedenis van Leiden, Walburg Pers Zutphen, ISBN 906011.454.x, 1979.
- 2) M.A. Prick van Wely, Het orgel en zijn meesters, Kruseman's Uitgeversmaatschappij Den Haag, ISBN 90 233 0111 0, 1975
- 3) Louis Peter Grijp (hoofdreductie), Een muziekgeschiedenis der Nederlanden, Amsterdam University Press-Salomé, Meertens Instituut, KVNMM, ISBN 90 5356 586 8, 2001
- 4) Arntzenius, Badings, Broeksz, Peeters, Schallenberg, Smits van Waesberghe, Encyclopedie van de muziek, Elsevier, Amsterdam, Winkler Prins
- 5) Robijns, Zijlstra, Algemene Muziek Encyclopedie, de Haan, Haarlem, ISBN 90 228 4930 9, 1983
- 6) Trouw, 3 februari 1997 (<http://www.trouw.nl/krantenarchief>)
- 7) NRC Handelsblad, J. Bank en P. de Rooy, 30 oktober 2004
- 8) S.W.M.A. den Haan en P.M. Kann, Zucht om zich te oefenen in de lieflijke zangkunst (het zangkoor van het Leidse weeshuis in de Bataafs-Franse tijd), 1996, Canaletto, Alphen aan den Rijn, ISBN 90 6469 711 6
- 9) Diverse openbare internet-bronnen

Bijlage: Overzicht van de composities van Ruppe

- 1777, Quatre sonates pour le clavecin avec l'accompagnement d'un violon, opus 1
- 1779, Six sonates pour le clavecin ou le piano-forte avec l'accompagnement d'un violon et violoncello, opus 2

- 1781, Six divertissements pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon, opus 3
- 1785, Trois sonates pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon et violoncello, opus 4
- 1785, Trois sonates à quatre mains pour le clavecin ou piano-forte, opus 5
- 1784, Huit sonatines pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon à l'usage des commençans, opus 6
- 1787, Romancen naar den besten smaak op muziek gebracht (Mr. Rhynvis Feith)
- 1787, Neuf sonatines pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon à l'usage des commençans, opus 7
- 1788, Oden en gedichten gecomponeerd voor de zang en clavier of fluit, viool en bas (J.P. Kleyn en A. Kleyn geboren Ockerse)
- 1790, Trois sonates pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon, opus 8
- 1790, Douzes sonatines pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon à l'usage des commençans, opus 9
- 1792, Air (enfant chéri des dames, uit de opera Des Visitandines), varié pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon
- 1796, Zangstukken op 's Heilands geboorte
- 1796, Cantate voor het kerstfeest (met orkestbegeleiding, gecomponeerd voor het Weeshuiskoor)
- 1797, Cantate voor het paasfeest (met orkestbegeleiding, gecomponeerd voor het Weeshuiskoor)
- 1797, Marche des Marseillois, varié pour le clavecin ou piano-forte avec l'accompagnement d'un violon
- 1797, Cantate voor het kerstfeest (gecomponeerd voor het Weeshuiskoor, alleen de tekst tot op heden teruggevonden)
- 1798, Cantate voor het kerstfeest (gecomponeerd voor het Weeshuiskoor, alleen de tekst tot op heden teruggevonden)
- 1799, Dixhuit Pièces pour l'orgue ou pianoforte, opus 10
- 1799, Air (femmes voulés vous éprouver?, uit de opera Le secret), varié pour le clavecin ou piano forte avec l'accompagnement d'un violon
- 1799, Gezangen voor het feest van den 18 Dec. 1799, voor den zang en pianoforte of orgel met accompagnement van twee violen en bas (ad libitum)
- 1799, Feestzang voor den 19 December 1799 bij het plegtig vieren van den aftocht des vijands, en het geheel verlaten van den bataafschen grond door de Engelsch-Russische legerbenden
- 1800, Douze sonatines : pour le clavecin ou piano forte
- 1800, Trois Sonates pour le clavecin ou pianoforte avec l'accompagnement d'une flûte ou violon, opus 11
- 1801, Zangwijzen van de Psalmen en Gezangen bij de Hervormde Kerk in gebruik, voor drie stemmen, als ook voor het orgel of klavier
- 1802, XLV Praeludia en CCLXXVI interludia in alle gebruikelijke kerktoon; geschikt voor de melodiën van de hervormde psalmen en gezangen, als ook van de luthersche psalmen en liederen, insgelijks van den gregoriaanschen zang der roomsche kerk: nevens IV kleine en gemakkelijke fuga's
- 1802, Simonis Speyert van der Eyk ode, cantata in pacis festo solenni oratione in Academia Lugduno-Batava celebrato die 16 Junii 1802

- 1802, Vier twaalftallen gezangen, gecomponeert voor drie stemmen
- 1803, Toonzettingen van oden van Horatius
- 1803, De herfst
- 1803, Cantate op de geboorte des Heilands
- 1804, Galathée (alleen tekstboek bewaard gebleven; gemaakt voor de Franse opera te Den Haag)
- 1804, Cantate op de zegevierende opstanding van den gezegenden Verlosser
- 1804, Lentefeest
- 1804, Cantate op 's Heilands Hemelvaart
- 1805, Cantate op 's Heilands lijden, sterven en opstanding
- 1805, Premières leçons pour apprendre le piano-forte consistant en six sonatines très faciles, don't la sixième et à quatre mains à l'usage des commençans, opus 13
- 1806, Zangwijzen der Evangelische Gezangen bij de Hervormde Kerk in gebruik, geschikt voor het orgel, fortepiano of klavier
- 1808, Trois sonates pour le piano-forte avec accompagnement d'un flûte ou violon et violoncello ad libitum, opus 14
- 1808, Chasse pour le piano, opus 15
- 1809, Sonates à quatre mains pour le piano-forte, opus 16
- 1809, Trois ballets caractéristique pour le piano-forte, opus 17
- 1809, Vrije navolging der latijnsche hymnen in nederduitsche dichtmaat (H. Hillebrand)
- 1809, Air favori(Où peut-on être mieux), varié pour le piano-forte
- 1810, Sonate pour le piano avec l'accompagnement de flûte et violoncello, opus 18
- 1812, Ouverture turque pour le piano-forte avec l'accompagnement d'un violon, violoncello et tambour ou contre-basse, opus 20
- 1813, Thème avec variations pour le piano-forte, opus 21
- 1814, De geboorte van Jezus
- 1814, Trois sonates faciles et progressives pour le piano-forte avec accompagnement de flûte ou de violon, opus 22
- 1815, La grande bataille de Waterloo, ou de la Belle-Alliance (fait historique), composée pour le piano-forte, opus 23
- 1816, La paix universelle, conclue à Paris le 20 novembre 1815, entre les puissances allies et La France, pièce caractéristique pour le piano-forte, opus 24
- 1816, Over de muziek
- 1816, Oda IV et aliae odae in laudem musicae descriptae modis musicis vocis et instrumenti dicti pianoforte (Q. Horatii Flacci)
- 1817, Oktet en orgelpartij van Psalm 150 en Gezang 152, vervaardigd voor het 3e eeuwfeest der Reformatie
- 1818, Sonate pour le piano-forte avec accompagnement de flûte ou violon et violoncelle, composée en dediée à monsieur G.N. Lambrechtsen, opus 25
- 1818, Sonate pour le piano-forte avec accompagnement de violon et violoncello, opus 26
- 1819, Sonate pour le piano avec l'accompagnement de violon et violoncello, opus 27
- 1820, 8 nieuwe variaties voor het forte-piano op het Nederlands Volkslied Wilhelmus van Nassau
- 1820, Ouverture tartare pour le piano-forte avec l'accompagnement de violon et violoncello, compose et dediée à mademoiselle Anne Adrienne Cornélie van Halteren, opus 28

- 1820, Thème avec huit variations pour le piano-forte, opus 29
- 1820, Potpourri pour le piano, opus 30
- 1820, Six serenades pour le piano-forte appropriées pour apprendre l'esprit ou l'expression de la musique, opus 31
- 1822, La métamorphose, ou le changement des chenilles en papillons, fantasie pour le piano-forte avec accompagnement de flute ou violon, composé et dédié à madame S.H.W. Hanegraaff nee Staringh, opus 32
- 1822, Koor voor godsdienstige zanggenootschappen, gecomponeerd op drie stemmen, met accompagnement van het orgel of forte-piano
- 1823, Twaalf stukjes uit de gedichtjes voor kinderen op muziek gebracht voor den zang en piano-forte (mr. H. van Alphen), opus 33
- 1825, Ouverture greque pour le piano-forte, opus 34
- 1826, Io vivat, air favori, varié pour le pianoforte, opus 35
- 1826, Tien stukjes uit de gedichtjes voor kinderen op muziek gebracht voor den zang en piano-forte (H. van Alphen), opus 36
- ??, Concert voor orgel of piano-forte in C gr. terts
- ??, Duetto
- ??, Rondo voor clavecimbel in D gr. Terts
- ??, Trio Un militaire doit avoir de l'opéra L'amant statue